

Freddy Madsen (DKP):

Det forslag, vi her står over for, udmærker sig jo ved, at det ikke lægger nogen skjul på, at det er dybt reaktionær klassepolitik, der er lagt til grund for det. Det er de forfærdelige socialistiske fagforbund, der nu skal lovgives imod, og i de bemærkninger, der findes til lovforslaget, fremføres en række eksempler, der skal dokumentere, hvor forførdeligt disse fagforbund fører sig frem.

Jeg vil gerne beskæftige mig lidt med et enkelt af punkterne, nemlig det der drejer sig om Allerødposten i Frederiksborg amt. Det er vistnok det sted, hvor kristeligt folkepartis blad trykkes, men det er naturligvis underordnet i den forbindelse. Man udtrykker en beklagelse af, at Dansk Typograf-Forbund — det indtryk må man få af bemærkningerne — er faret frem med al mulig urimelighed, med voldelig adfærd og meget mere af samme skuffe. Jeg synes, det vil være rimeligt lige at se på, hvad typografforbundet faktisk mener om den sag. Det stiller sagen i en noget anden belysning. Af den redegørelse, som typografforbundet har udsendt, fremgår det, at i januar 1963 underskrev man en overenskomst med virksomheden, og denne overenskomst fungerede i en årrække gnidningsløst, uden at der var problemer. Men i 1968 blev det forbundet bekendt, at der i denne virksomhed foregik en række ulovligheder i strid med den overenskomst, man havde gennemført. Alligevel forsøgte Dansk Typograf-Forbund i en årrække, nemlig nærmere betegnet i 4 år, med alle mulige forhandlingsmetoder at få reguleret disse forhold og få en aftale i stand med firmaet, sådan at disse ulovligheder blev bragt til ophør. Men det var ikke muligt at få en aftale med direktøren på den pågældende virksomhed. Derfor så man sig nødsaget til i 1972 at indbringe sagen for arbejdsretten, og det skal bemærkes, når man nu fremfører det som et af de grove eksempler, og når man ellers tager arbejdsrettens vurderinger i betragtning, at den pågældende ejer af foretagendet ved daværende lejlighed blev idømt en bod på 4.000

kr. Det forklarer noget om, hvad det var for nogle ulovligheder, der foregik på daværende tidspunkt.

Imidlertid lykkedes det stadig væk ikke at få forholdene reguleret. Firmaet frigjorde sig derefter fra overenskomsten i marts 1973. På baggrund af det var det nødvendigt for typografforbundet og litografforbundet i fællesskab i august 1973 at varsle blokade over for firmaet, hvilket er ganske lovligt og den eneste mulige måde at sikre — og det er jo det, der er det afgørende i denne forbindelse — at medlemmernes og arbejdernes legitime rettigheder tilgodeses. Det er rigtigt, at der har været demonstrationer, man taler om vold og hærværk, men det er i virkeligheden ganske bagatelagtige ting, der er tale om.

Man fremfører også i bemærkningerne, at Land og Folk har skrevet, at man efter al sandsynlighed vil tage andre forholdsregler, og det ligger i luften — sådan er det måske ikke ment — at der skal oprettes private vagtværn og alt muligt i den retning. Jeg kender ikke Dansk Typograf-Forbunds intentioner med hensyn til, hvad der skal gøres i den sag, men jeg formoder, at man vil forsøge på ganske lovlig vis at iværksætte aktioner, måske sympatiaktioner fra andre fagforbund for at sikre, at de rettigheder, som de typografiske arbejdere har, sikres også fremover. Det er der intet hverken ulovligt eller forkasteligt i. Tværtimod er det en forudsætning for, at dansk fagbevægelse faktisk er i stand til at hævde sine medlemmers rettigheder.

Det er rimeligt, som hr. Erling Dinesen har gjort, at henvise til — nu er der jo nævnt en lang række småvirksomheder — Hope Computer-sagen, der viser konsekvenserne af, hvad der kan ske, hvis ikke fagbevægelsen har muligheder for bl. a. over for de multinationale selskaber at iværksætte aktioner.

Nu sammenkæder man det igen en gang, ligesom man gjorde i retsforbundets forslag, med spørgsmålet om tilskuddene til de politiske partier. Jeg vil gerne endnu en gang